

inderlig Sammenblanding af de nye og gamle Lag er bleven fuldbyrdet. Enhver, der bidrager hertil, synes mig derfor at gøre en god Gærning baade mod vort Fædreland og for sin egen aandelige Udvikling.“

Provst Tønnesens Ansigt antog pludseligt den lergraa Farve, som det ofte fik, naar hans Blod kom i Kog. Disse Bispens Ord, udtalte i Kapellanens Nærværelse, kunde jo kun opfattes som en fuldkommen Godkendelse, ja en ligefrem Forherligelse af dennes Handlinger!

„Aa — jeg for min Del har nu ikke ringeste Tillid til denne saakaldte nye Muld,“ sagde han med hævet Stemme, der formelig dirrede af Harm. „Det forekommer mig tværtimod at være lutter goldt Sand eller endnu værre Bestanddele, som vore Dages Almueforherligelse ved Hjælp af den saa lovpriste almindelige Stemmeret graver op paa Overfladen. Bliver Galskaben ved, som den er begyndt, er jeg forberedt paa en skøn Dag at se vort Land regeret af en Samling Udskuds-Seminarister og Korøgttere.“

„Aa — det er jo bare Talemaader! Skulde det virkelig vise sig, at Folkets Masse skuffer vore Forventninger, eller — sandere udtrykt — at vi endnu ikke har fundet det rette Middel til at